

Asiya en haar dochter Dirok zijn al 4 jaar mantelzorger voor hun echtgenoot en vader. Hij werd in 2015 ziek en kan nu bijna niets meer zelfstandig. Asiya durft haar man niet alleen thuis te laten. Dit betekent dat ze bij iedere stap buiten de deur moet nadenken hoe ze het regelt.

Maar zwaar vindt ze de zorg niet. “Het is mijn man en ik ben blij dat hij er nog is. Mijn leven is wel veranderd. Vroeger ging ik nog weleens met mijn dochter op de fiets naar de markt of zo. Nu kom ik nergens meer zonder mijn man. Door zijn scootmobiel is hij gelukkig wel mobiel. En in huis zijn verschillende aanpassingen gedaan om het wat makkelijker te maken.”

Jonge mantelzorger

Dirok is een vrolijke, sterke meid. Maar haar leven ziet er wel wat anders uit dan dat van de

gemiddelde 13-jarige. Als ze uit school komt, gaat ze schoonmaken. “Bepaalde dingen kan mijn moeder niet vanwege haar hand, stofzuigen bijvoorbeeld. En dan heb ik nog mijn huiswerk. Ik hou bijna geen tijd over om met vriendinnen af te spreken. Dat mis ik wel. Een van de weinige momentjes voor mezelf is de woensdagmiddag. Dan ga ik naar de meidenclub. We doen leuke workshops en ik kan mijn verhaal kwijt als ik dat wil.”

Ondersteuning

Moeder én dochter weten waar ze terecht kunnen voor ondersteuning. Via het wijkplein kwamen ze in contact met een mantelzorgondersteuner. Zij helpt hen wanneer dat nodig is. Zo maakt Asiya zich zorgen over dat ze moet gaan werken. “Ik weet nog niet hoe het dan met mijn man moet.” Ze bespreekt deze zorg met de mantelzorgondersteuner.

Gelukkig hebben ze ook hulp van familie en fijne buurtgenoten. Asiya: “Dat is écht de Hambaken. We zitten in de zomer buiten, drinken samen koffie en helpen elkaar!”

[Over deze website](#)
